

בראשית

אמר רבי שמואל, הרי שניינו, שפsherria הקדוש ברוך הוא את הולם, חקק בתקיקות של סוד האמונה תוק אורות בסודות עליונים וחקק למעלה וחקק למטה, והכל בסוד אחד. ועשה עולם פרחון כמו שעולם העליון. וזה עומד בנגד זה להיות הכל אחד ביחס אחד. וכן קדוש ברוך הוא חקק תקיקות של אותיות למעלה ולמטה, בהם ברא את הульמות.

ובא וראה, כמו שעשה הקדוש ברוך היא את הולם, כי גם ברא את אדם הראשון. פמח ואמר, (חושע) והמה באדם עבורי בירת. שהרי הקדוש ברוך הוא עטר אותו בעטרות עליונות, וברא אותו בששה צדדים של הולם להיות שלם בכלל, וכולם צעו ופחדו מלפניו. שהרי כשנברא אדם, נברא בדמותה עליונה, והוא מסוכלים באומה דמויות נזעים ופחדים לפניו. ואחר כך נכנסו הקדוש ברוך הוא בגן עדן להחדר שם בעדונים עליונים, והוא מלאכים עליונים ממשמים לפניו וסובבים אותו, וסודות רבונם קיו מודיעים לו.

בא ראה, בשעה שהכenisו אותו הקדוש ברוך הוא לגן עדן, היה רואה ומסתכל משם כל הסודות העליונים וכל החקמה כדי לדעת ולהסתכל בכבודו רבונו.

שבעה היכלות מדורים הם למעלה, שהם סוד האמונה העליונה. ושבعة היכלות הם למטה [כמו שהם אור בוגר אחד. שבעה מדורים של היכלות הם למטה] כמו שלמעלה. מהם ששה בוגרים עליונה, ואחד טמיר וגנוו הוא

בראשית

אמר רבי שמואל, הוא תנין דבר קדשא ביריך הוא עלמא גלייף בגילופי דרزا דמיהימנותא גו טהירין ברזין עלאיין. וגלייף לעילא וגלייף לתחא וכלא ברזא חדא. ובעיד עלמא מתאה בגונא דעלמא עלאה. וקדאים לקביל חדא. למחיי כלא חד ביחס חדא קדיא. ובגין כה קדשא ביריך הוא גלייף גליפי דאתהון עילא ומפה. ובאו ברא עלמין.

וთא חזי, בגונא דעדכ קדשא ביריך הוא עלמא חבי נמי ברא ליה לאדם קדמאה. פתח ואמר, (הרשע) והמה באדם עברו ברית וגוי. דהא קדשא ביריך הוא עצער ליה בעטرين עלאיין. וברא ליה בשיטת סטרין דעלמא. למחיי שלים בכלא. וכלא צעאן ודחלן מקמיה. דהא כד אתברי אדם אתברי בדיקנא זעאן ודחלן מקמיה. ולכתר אעיל דילוקנא זעאן ודחלן מקמיה. והו מסתפלן בההוא ליה קדשא ביריך בגנטא דעדן לאתעדנא תפין בעדונין עלאיין. והוא מלאכין עלאיין סחרין ליה ומשמשין קמיה. ברzin דMRIHOן הו אודעין ליה.

תא חזי, בשעתה דאעיל ליה קדשא ביריך הוא לגנטא דעדן, הו חמי ואסתפל מפטן כל רזין עלאיין וכל חקמאת. בגין למנדע ולאסתפלא בירקא דMRIיה.

שבעה היכליין מדוריין אונין לעילא דאנון רזא דמיהימנותא עלאה. ושבעה היכליין אונון למפה (בונוא דלהון חד לקביל חד. שבעה מדורין דהיכליין אונון לתחא) בגונא דלעילא. ואנון שית בגונא עלאה וחד טמיר וגוני איהו לעילא. וכל אלין אונון ברזא עלאה. בגין דכל הני היכליין אית בהו בגונא דלעילא. ואית בהו

למעלה. וכל אלה הם בסוד עליון, משומש שכלל ההיכלות הלו יש בהם כמו שלמעלה, ויש בהם כמו שלםטה, להיות כולל בדרכות של הסוד שלמעלה ובdrmota של הסוד שלםטה,

וביהם היה דיורו של אדם. ולאחר שגרש מגן עזן, התקין אוטם הקודש ברוך הוא לנשומות הצדיקים להשתעשע בהם בראש מיוזיא של הקבוץ העליון, וכל אחד ואחד התפקן כמו שלמעלה וכמו שלםטה כמו שפרשו.

היבָּל ראשון - מקום שהוא נתן למטה להיות כמו נתן למטה להיות בו העין, והרי העיר החרבים שלמעלה. והרי הנחות החרבים הנחות גן עדן כמו שהוא בסוד עליון [שהוא נתן לבניינו ורשות של הסוד שלמה גנו וסדור מכל] ניא והוא נהקן לבניין וסדור מכל) ולא שולחת בו העין, פרט לנשומות הצדיקים, להיות חוקיים למעלה ולמטה ולהסתכל משם בסוד ובונם ובעוגת שלמעלה.

ואלה אותם צדיקים שלא החילפו כבוד ובונם בשביב יראה אחות. כתוב (משלי י) אשת חיל עטרת בעלה, סוד האמונה להדק בבן אדם [ברובו] ולפחד מפני תמיד ולא יסיטה לימי ולשםאל. והרי בארנו שלא ילק בן אדם אחר יראה אחות שגקרה אש"ת זוגי". וכן כתוב (שם) לשمرך מאשה זהה מנכירה אמריה החיליקה.

היבָּל זה עומד בדרכות של סוד עליון, להיות שכשנשות הצדיקים יוצאות מן העולם הזה, נקנסים לתוך ההיכלות

הלו שבען עדן שלםטה, ושם [נקנים] יושבים כל אחד ואחד בדרכם לשבת שם.

כגונא דlatent. למחיי כליל בדיקנה דרזא דlatent ובדיקנה דרזא דיריה דאדם.

ולבדת דאתפרק מגנטא דעתן אהakin לוֹן קדרשא בריך הוא לנשמהון דעתיקיא לאשטעשעא בהו בדקא חי מזיאו דעתיקרא עלאה. וכל חד וחד אתפקן כגונא דעתיקא דעתיקא וכגונא דעתיקא במא דאoki מנא. היכלא קדמאתה. אחר דאייהו מתפקן למתפקן למחיי כה דאייהי ברזא עלאה (ראייה מתבן לנו,נו טמרא דרוא דמתנא גני וסתים מל') (נ"א ואיהו מתפקידנו לנו וסתים מכל) ולא שלטא בית עינא. בר נשמהון דעתיקיא. למחיי (דף לח ע"ב) גליון לעילא ומתפקן. ולאסתכלא מפתמן ברזא דמריהון ובעוגת דעתיקא.

ואלין אונז דעתיקיא דלא אחלו יקריא דמריהון בגין דחלא אחרא. בתיב, (משל י) אשת חיל עטרת בעלה, רזא דעתה ימנית לאתדקא בר נש במריה ולדחלא מניה פDIR ולא יסטי לימי נא ושמאלא. וזה אוקימנא דלא יהך בר נש בתר דחלא אחרא דאקרי אש"ת זוגי". ובгинז בתקיב, (משל ז) לשمرך מאשה זהה ובгинז בתקיב, מאניריה אמריה החיליקה.

היכלא דא קאים בדיקנה דרזא עלאה. בגין דבר נשמתין דעתיקיא נפקאי מהאי עלמא, עאלין גו אלין היכליין די מגנטא דעתן latent. ומן (עלוי) יתבין כל חד וחד כל הוה זמנה דאצטיריכא נשמתא לשמתה למייב פמן.

הלו שבען עדן שלםטה, ושם [נקנים] יושבים כל אחד ואחד בדרכם לשבת שם.